

BÀI HỌC 4

SỰ XUNG ĐỘT VÀ KHỦNG HOẢNG: CÁC QUAN XÉT

CÂU GỐC: *“Bấy giờ An-ne cầu nguyện mà rằng: Đức Giê-hô-va khiến lòng tôi khắp khởi vui mừng, và đỡ cho mặt tôi ngược lên. Miệng tôi thách đố kẻ thù nghịch tôi; vì sự chữa cứu Ngài làm cho tôi đầy khoái lạc” (1 Sa-mu-ên 2:1).*

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Các Quan xét 4; Các Quan xét 6; Các Quan xét 14; Hê-bơ-rơ 11:32; 1 Sa-mu-ên 2:12-25; 1 Sa-mu-ên 8:1-7.

Thời kỳ các Quan xét là một thời kỳ hỗn loạn, đau khổ và khó khăn trong lịch sử Kinh Thánh. Dân Chúa làm điều ác trước mặt Ngài. Vì vậy, Chúa “bán” Y-sơ-ra-ên cho các kẻ thù nghịch chung quanh. Sau đó, họ kêu cầu cùng Chúa, và Ngài đẩy lên một vị cứu tinh đã mang lại hoà bình cho đất nước. Đó là, cho đến khi cùng một chu kỳ buồn thảm lại bắt đầu một lần nữa.

Đê-bô-ra, một trong những quan xét của Y-sơ-ra-ên, thì rất đặc biệt. Bà đã giúp những ông xung quanh bà cảm thấy tự tin. Bà và Gia-ên là các nữ anh hùng, trong khi các ông cần khích lệ vì đức tin yếu kém của họ. Sau này, trong câu chuyện của Ghê-đê-ôn, dân sự của Đức Chúa Trời một lần nữa phải đối diện với một tình trạng gần như vô vọng.

Sam-sôn là một trong những quan xét cuối cùng. Sau thời của ông, quốc gia rơi vào tình trạng hỗn loạn và tuyệt vọng. Trong thời gian này, người dân không theo các quy tắc hay luật lệ. Sam-sôn là người hùng bất đắc dĩ, ông quan tâm nhiều đến việc theo đuổi phụ nữ hơn là đi theo Chúa. Cùng một cách đó, đồng hương của Sam-sôn không khá gì hơn. Họ quan tâm nhiều đến sự thờ cúng hình tượng hơn là phục vụ Chúa.

Sa-mu-ên đem lại niềm hy vọng cho đất nước. Dưới quyền của ông, một cơ cấu lãnh đạo mới với các vua được thành lập theo sự yêu cầu của người dân. Một trong những hành động cuối cùng của Sa-mu-ên là xức dầu cho Đa-vít làm vua kế vị Sau-lơ.

ĐÊ-BÔ-RA

Câu chuyện của Đê-bô-ra cho thêm chi tiết thú vị về chủ đề thiện ác đấu tranh. Ở đây chúng ta thấy dân sự của Đức Chúa Trời bị các cuộc tấn công của kẻ thù và phải đối diện với một tình huống gần như tuyệt vọng. Điều tương tự này cũng xảy ra trong Khải huyền 12. Khải huyền 12 nói về một cuộc so tài rất bất công giữa một con rồng bảy đầu và một em bé sơ sinh (đọc Bài học 1, hôm thứ Ba).

Các nhân vật quan trọng trong câu chuyện này gồm có Gia-bin, vua Canaan và Si-sê-ra, quan thống lĩnh đạo quân của người; Đê-bô-ra, một nữ tiên tri và quan xét. Bà Đê-bô-ra là một người phụ nữ đã có uy quyền phi thường và ảnh hưởng lớn vào thời đại đó.

Xin đọc Các Quan xét 4. Bằng những cách nào chúng ta thấy chủ đề thiện ác đấu tranh được giải nghĩa ở đây? Vào lúc cuối cùng, ai là người duy nhất đem chiến thắng lại cho Y-sơ-ra-ên, mặc dù dân sự không xứng đáng?

Người nữ anh hùng trong câu chuyện là Gia-ên, vợ của Hê-be, người không sợ để được ở về phe của dân sự Đức Chúa Trời. Bà đóng một phần quan trọng trong việc đánh bại kẻ thù của Chúa. Đánh giá hành động của bà theo tiêu chuẩn ngày nay thì không dễ dàng. Nhưng chúng ta không nên sử dụng những hành động của bà như một cái cớ để nói dối hay dùng bạo lực để đạt mục tiêu của chúng ta, dù mục tiêu đó có đúng thế nào.

Đê-bô-ra hứa với Ba-rác rằng cuộc chiến đấu sẽ kết thúc trong chiến thắng của Đức Chúa Trời. Hai động từ được sử dụng để mô tả cách Đức Chúa Trời sẽ làm điều này (Các Quan xét 4:7). Ngài sẽ “khiến” Si-sê-ra (chữ này gợi ý bắt cá trong lưới) đến khe Ki-sôn. Ở nơi đây Đức Chúa Trời sẽ “phó” Si-sê-ra vào tay Ba-rác. Bài ca tạ ơn (Các Quan xét 5) của Đê-bô-ra nói lên một số chi tiết. Các xe ngựa của Si-sê-ra bị mắc kẹt dưới đèo hẹp gần sông Ki-son vì mưa lớn. Các tầng trời và những đám mây “sa nước xuống” và những “núi đổ ra dòng nước” (Các Quan xét 5:4, 5). Điều này gây ra trận lũ quét (flash flood), quét sạch nhiều quân địch (Các Quan xét 5:21), và Y-sơ-ra-ên được giải cứu.

Hãy suy nghĩ về sự tin tưởng của những người chiến sĩ đặt nơi bà Đê-bô-ra. Điều này thì tốt. Nhưng tại sao chúng ta phải luôn luôn cẩn thận khi đặt niềm tin của chúng ta vào bất cứ ai?

GHÊ-ĐÊ-ÔN

Hãy đọc Các Quan xét 6:1. Việc gì xảy ra ở đây? Xin đọc Các Quan xét 6:10.

Sau Ê-đê-ra, xứ được hòa bình trong 40 năm. Nhưng chẳng bao lâu dân sự Đức Chúa Trời lại bị phó vào tay những kẻ xâm lăng. Lần này là dân Ma-đi-an. Họ liên kết với đồng minh, đi lên đánh dân Y-sơ-ra-ên và phá hoại mùa màng và ăn cướp chiên, bò hay lừa (Các Quan xét 6:3-5). Dân Y-sơ-ra-ên bị nghèo khổ và đói khát, họ kêu cầu cùng Chúa (Các Quan xét 6:6, 7). Họ ý thức rằng các thần giả dối không giúp ích gì cho họ.

Hãy đọc Các Quan xét 6:12-16. Thiên sứ của Đức Giê-hô-va đã nói gì với Ghê-đê-ôn? Và Ghê-đê-ôn có phản ứng gì? Ông có biết tại sao họ phải đối diện với những gì họ đối diện? Tại sao, hay tại sao không? Xin đọc Các Quan xét 6:7-10.

Dân chúng không vâng lời. Đó là lý do tại sao họ bị kẻ thù đàn áp. Nhưng Đức Chúa Trời đã đến cứu họ một lần nữa. Thời gian này Ngài làm việc qua Ghê-đê-ôn. Đức Chúa Trời gọi Ghê-đê-ôn với một danh hiệu rất hay “Hỡi người đồng sĩ!” Nhưng Ghê-đê-ôn thấy mình khác với điều đó. Ông hỏi, “Than ôi! hỡi Chúa, tôi sẽ lấy chi giải cứu Y-sơ-ra-ên? Kia, trong chi phái Ma-na-se, họ tôi vốn nghèo hơn hết; còn tôi là nhỏ hơn hết trong nhà cha tôi” (Các Quan xét 6:15). Chắc chắn phần quan trọng của sức mạnh Ghê-đê-ôn là cảm nhận mình không quan trọng và yếu đuối.

Xin chú ý những điều Ghê-đê-ôn đã cầu xin Chúa, trong Các Quan xét 6:36-40. Biết được sự yếu đuối của mình, Ghê-đê-ôn xin một dấu đặc biệt về sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Vì vậy, chúng ta có ở đây một người nhận ra mình hoàn toàn lệ thuộc vào Chúa. Chúng ta có thể đọc trong Các Quan xét 7 về sự thành công tuyệt vời của Ghê-đê-ôn chống lại quân xâm lược và sự Đức Chúa Trời giải cứu dân Y-sơ-ra-ên.

Tại sao Chúa chọn để sử dụng con người tội lỗi và yếu đuối trong công việc giải cứu này? Có thể nào Ngài không sai “hơn mười hai đạo thiên sứ” (Ma-thi-ơ 26:53) để làm những gì cần thiết cho Y-sơ-ra-ên vào lúc đó sao? Là con người tội lỗi, chúng ta có phần nào trong cuộc thiện ác đấu tranh và công việc truyền bá phúc âm?

SAM-SÔN

Các đường phân chia cuộc chiến giữa thiện và ác bị lu mờ trong câu chuyện của Sam-sôn. Đời sống của Sam-sôn bắt đầu cách mạnh mẽ. Một Thiên sứ của Chúa đến báo tin cho mẹ Sam-sôn rằng ông sẽ là một người Na-xi-rê từ khi sinh ra. Thiên sứ dạy cha mẹ của Sam-sôn phải làm thế nào để chuẩn bị cho đứa con đặc biệt của họ. Người mẹ được truyền không được uống rượu hoặc ăn thực phẩm không sạch (Các Quan xét 13: 4, 13, 14; Lê-vi Ký 11). Đức Chúa Trời đã có một chương trình đặc biệt cho Sam-sôn. Nhưng thật đáng buồn, mọi việc không xảy ra như sự mong ước.

“Sam-sôn bước vào tuổi trưởng thành, là lúc ông phải làm nhiệm vụ của mình cho Đức Chúa Trời. Đây là thời gian Sam-sôn cần phải trung tín với Chúa. Nhưng ông liên kết với những kẻ thù của Y-sơ-ra-ên. Sam-sôn đã không tự hỏi có thể làm sáng danh Chúa hơn hoặc ông đã đặt mình vào một vị trí không thể làm trọn mục đích của Chúa cho cuộc đời mình. Đối với những ai tìm kiếm trước hết để tôn vinh Ngài, Đức Chúa Trời đã hứa ban cho sự khôn ngoan. Nhưng không có lời hứa nào cho những ai tìm kiếm thú vui cho bản thân.” – Phòng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 563.

Xin đọc Các Quan xét 14:1-4. Làm thế nào Đức Chúa Trời dùng điểm yếu về đàn bà của Sam-sôn để hoạch định (Các Quan xét 14: 4) “chương trình của Ngài chống lại dân Phi-li-tin?”

Sam-sôn “hành động” chống lại dân Phi-li-tin bằng nhiều cách. Mỗi hành động được thực hiện để nói lên sự tức giận đáp lại những lăng mạ cá nhân. Trước hết, Sam-sôn đã giết 30 người và cướp lấy áo xống của họ để thưởng cho những kẻ giải được câu đố (Các Quan xét 14:19). Sau đó, ông thiêu đốt mùa màng của dân Phi-li-tin khi vợ ông bị gả cho bạn của ông (Các Quan xét 14:20; 15:1-5). Sau đó, Sam-sôn đã giết nhiều người để trả thù vì dân Phi-li-tin đã giết vợ ông và cha nàng (Các Quan xét 15:6, 7, 8). Người Phi-li-tin cố gắng để trả đũa về hành động đó (Các Quan xét 15: 9, 10). Vì vậy, Sam-sôn đánh 1,000 người với hàm của một con lừa (Các Quan xét 15:14, 15). Cuối cùng ông kéo cột làm sụp đổ đền thờ của họ và giết chết 3,000 người vì đã làm cho ông ta bị mù (Các Quan xét 16:21, 28, 30).

Nói về một anh hùng lầm lỗi. Dường như có rất ít điều chúng ta có thể bắt chước Sam-sôn. Tuy nhiên, ông được vinh danh trong Hê-bơ-rơ 11:32. Rõ ràng, có nhiều điều về câu chuyện này hơn chúng ta hiểu lúc đầu. Hãy suy nghĩ về những gì Đức Chúa Trời có thể thực hiện với Sam-sôn. Còn về chúng ta thì sao? Chúng ta có thể làm nhiều hơn bao nhiêu nếu chúng ta sống theo tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời?

RU-TƠ

Thay vì nói về những đạo quân thù địch mạnh mẽ đe dọa dân sự Chúa, câu chuyện của Ru-tơ nói về một điều nhỏ hơn. Chuyện kể về một gia đình gần như chết dần chết mòn, nhưng đã được giải cứu. Chuyện cũng bao gồm hai chủ đề – Các loài thọ tạo của Chúa đang bị hủy diệt và dân sự của Ngài đang bị đe dọa. Nhưng Ru-tơ cũng kể về cuộc thiện ác đấu tranh ở mức độ cá nhân. Đây là nơi mà cuộc đấu tranh luôn luôn xảy ra trong mỗi người.

Thật không có gì ngạc nhiên khi đất Giu-đa phải chịu nạn đói trong thời các quan xét (Ru-tơ 1:1; Phục truyền 28:48; 32:24; Các Quan xét 17:6; 21:25). Đây là một dấu hiệu cho thấy dân của giao ước đã quên Đức Chúa Trời. Tội lỗi và sự phản loạn đã khiến những vùng đất giàu có trở nên cằn cỗi. Nhưng trong sách Ru-tơ, Đức Chúa Trời “đoái xem” dân sự Ngài và “ban lương thực” cho họ một lần nữa (Ru-tơ 1:6).

Khi Ê-li-mê-léc với vợ là Na-ô-mi và hai con trai đến xứ Mô-áp vì họ muốn có một tương lai. Vùng đất của kẻ thù đã giúp họ tạm thời, nhưng khi chống và hai con trai đã chết, Na-ô-mi cuối cùng quyết định trở về nhà.

Xin đọc Ru-tơ 1:8, 16, 17. Ru-tơ muốn đi cùng Na-ô-mi, điều này quan trọng thế nào đối với chúng ta?

Ru-tơ đến từ một nước thù nghịch mà đã nhiều lần cố gắng để tiêu diệt nước Do Thái. Nhưng nàng đã chọn để trở thành dân Chúa và thờ phượng Đức Chúa Trời của họ. Ngoài ra, Ru-tơ được ơn trước mắt của quê hương nuôi của nàng (Y-sơ-ra-ên), không chỉ trong mắt của Bô-ô (Ru-tơ 2:10) mà còn trong mắt của những người quen biết nàng (Ru-tơ 2:11). Bô-ô đã tin rằng nàng cũng được ơn trước mặt Chúa (Ru-tơ 2:12). Bô-ô quyết định bày tỏ sự ngưỡng mộ của mình đối với Ru-tơ bằng cách kết hôn với nàng (Ru-tơ 3:10, 11).

Nhưng, có một người bà con gần với gia đình hơn Bô-ô; người này có quyền ưu tiên chuộc đất của người chết (Ê-li-mê-léc) nếu ông ta kết hôn với Ru-tơ. Người bà con này không muốn lấy Ru-tơ làm vợ vì sẽ gây rắc rối về tài chính cho ông ta (Ru-tơ 4:6). Lúc đó, các nhân chứng chúc phước cho Ru-tơ. Họ coi nàng là một trong những người phụ nữ tuyệt vời trong lịch sử dân Do Thái (Ru-tơ 4:11, 12). Tư tưởng này được ứng nghiệm khi Ru-tơ trở thành một phần của dòng họ Đấng Mê-si (Ru-tơ 4:13, 17; Ma-thi-ơ 1:5, 6).

Nói về một câu chuyện tình trăm năm hạnh phúc! Đáng buồn thay, không có nhiều chuyện như vậy trong Kinh Thánh, và dĩ nhiên cũng không có nhiều chuyện như vậy trong cuộc sống hiện tại. Nhưng chúng ta có thể hiểu trong cuộc sống, chương trình của Đức Chúa Trời cuối cùng sẽ thành công. Và đó là tin tốt lành cho tất cả những ai yêu mến và tin cậy Ngài.

SA-MU-ÊN

Chương đầu của sách Sa-mu-ên có liên quan gì tới cuộc thiện ác đấu tranh? Khi đọc sách đó, chúng ta thấy không có mối đe dọa rõ ràng đối với Y-sơ-ra-ên. Và không có đạo quân lớn nào đóng ở biên giới. Cuộc tấn công của tội ác thì tinh tế hơn, nhưng rất thực tế.

Đọc I Sa-mu-ên 2:12-25. Thực tế của điều thiện so với điều ác bày tỏ thế nào trong những câu đáng buồn này?

“Hê-li đã được chọn để lãnh đạo dân chúng. Nhưng ông đã không lãnh đạo được nhà mình. Hê-li là một người cha nuông chiều con. Thích sự bình an và dễ dãi, ông đã không dùng uy quyền để sửa trị những thói quen xấu của các con, nhưng đã làm nơ để chúng làm theo ý riêng.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 575.

Không giống như các con của Hê-li, chúng ta thấy một cậu bé ăn mặc giống như thầy tế lễ (I Sa-mu-ên 2:18, 19). Cậu trở nên càng ngày càng khôn lớn, đẹp lòng Chúa và người ta (câu 26). Sa-mu-ên tiếp tục thành một nhà lãnh đạo uy quyền và trung tín của Y-sơ-ra-ên. “Từ Đan cho đến Bê-e-Sê-ba, cả Y-sơ-ra-ên đều biết rằng Sa-mu-ên được lập làm tiên tri của Đức Giê-hô-va” (I Sa-mu-ên 3:20).

Những điều này không có nghĩa là mọi sự đều tốt đẹp. Xú có chiến tranh với dân Phi-li-tin, và hai con trai của Ê-li bị giết. Người Phi-li-tin chiếm hòm giao ước của Đức Chúa Trời, và ông Ê-li, 98 tuổi, chết khi nghe tin buồn này (I Sa-mu-ên 4:14-18).

Nhưng không may, Sa-mu-ên có cùng một nan đề mà Ê-li đã mắc phải. Các con trai của Sa-mu-ên đã không đi theo gương của ông về sự trung tín và thành thật (I Sa-mu-ên 8:1-7).

Sa-mu-ên đã đánh dấu một bước ngoặt trong lịch sử của dân Chúa. Ông là quan xét cuối cùng và là một người quan trọng trong cuộc thiện ác đấu tranh càng ngày càng tăng. Ảnh hưởng mạnh mẽ của ông đã hướng dẫn người dân vào một thời điểm quan trọng. Điều đáng tiếc là các con trai ông đã không noi theo gương ông. Nhưng Chúa không lệ thuộc vào gia đình. Tuy nhiên, vì sự sa ngã của các con ông mà các trưởng lão đòi một vị vua. Đây không phải là một giải pháp tốt nhất, như hằng trăm năm sau lịch sử đã cho thấy.

Dù đời sống gia đình chúng ta thế nào, tốt hay xấu, chúng ta có trách nhiệm về việc mình phục vụ ai trong cuộc thiện ác đấu tranh. Dù bạn có phạm lỗi lầm gì, bạn phải luôn luôn nhớ rằng ngày hôm nay, bây giờ, là không bao giờ quá muộn để làm đúng với Chúa? Ngày mai có thể là quá trễ, nhưng không phải hôm nay. Rốt cuộc, bạn chỉ có ngay bây giờ mà thôi.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Kinh Thánh có tiếng là không cố gắng để che đậy tội lỗi và sự gian ác của con người. Nếu làm như vậy, làm thế nào Kinh Thánh có thể cho thấy một hình ảnh tốt đẹp về tình trạng của loài người? Một sự mô tả đặc biệt về sự gian ác của con người là ở trong I Sa-mu-ên 2:12-25, khi các con trai của Ê-li bày tỏ rất khác với thanh niên Sa-mu-ên. I Sa-mu-ên 2:12 viết, “Hai con trai của Ê-li là người gian tà, chẳng nhận biết Đức Giê-hô-va.” Thật là một thảm trạng cho cuộc đời lãng phí! Chúng ta hoặc là theo Chúa, làm một việc gì đó có ý nghĩa và có mục đích cho Ngài. Hoặc là chúng ta, vào lúc cuối cùng, vô giá trị. Điều đó rất hợp lý, bởi vì cả cuộc đời và mục đích của chúng ta chỉ đến từ Đức Chúa Trời.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1.Kinh Thánh nói rõ ràng: không có sự trung lập trong cuộc thiện ác đấu tranh. Chúng ta hoặc là thuộc về phe này hoặc phe kia, Đấng Christ hay Sa-tan. Nhưng, cuộc sống như chúng ta đã biết, không luôn luôn cho thấy sự khác biệt rõ ràng như vậy. Đôi khi chúng ta không chắc chắn quyết định nào là đúng hoặc là sai, ngay cả trong tình trạng đạo đức cũng vậy. Không phải luôn luôn dễ dàng để quyết định phải làm gì. Có những cách nào chúng ta được sự khôn ngoan để giúp chúng ta lựa chọn đúng?

2.Bằng những cách nào những người mà bạn kính phục đã làm bạn thất vọng? Đồng thời, bạn có thể đã làm những người từng kính phục bạn phải thất vọng thế nào? Bạn đã học được gì từ những ví dụ về đức tin, niềm tin, ân điển, và sự yếu đuối của con người?